

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6434/2022
17.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Јасминке Станојевић, Весне Субић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Синиша Цветковић адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, чији је пуномоћник Александра Стошић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 630/22 од 09.03.2022. године, у седници одржаној 17.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 630/22 од 09.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 630/22 од 09.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1628/19 од 12.01.2022. године, ставом првим изреке, укинут је у целости платни налог Основног суда у Врању ПЛ.бр. ../19 од 20.08.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара, по рачуну број ../2019 од 13.05.2019. године, са законском затезном каматом од 21.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 69.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 630/22 од 09.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, првостепена пресуда потврђена и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из чл. 404. ЗПП у овом случају нису испуњени. Не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у погледу новчане накнаде која потиче из уговорног

односа странака, у конкретном случају, из уговора о налогу чији је предмет пружање адвокатских услуга туженом. Наиме, питање новчане накнаде за обављене адвокатске услуге у име и за рачун налогодавца, овде туженог од стране тужиоца, решава се у сваком конкретном случају, зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или разматрања питања од општег интереса.

Код изложеног, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба са предлогом за издавање платног налога поднета је 15.08.2019. године, а вредност предмета спора је 6.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**